

Åsnebarnet

Donkey Child

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Helena Englund-Sarkees

 3

 svenska [sv](#) / English [en](#)

Det var en liten flicka som först såg den mystiska gestalten i fjärran.

...

It was a little girl who first saw the mysterious shape in the distance.

När gestalten kom närmare såg hon att det var en höggravid kvinna.

...

As the shape moved closer, she saw that it was a heavily pregnant woman.

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

...

Shy but brave, the little girl moved nearer to the woman. "We must keep her with us," the little girl's people decided. "We'll keep her and her child safe."

Barnet föddes inom kort. "Krysta! Hämta filter!
Vatten! Krrryyyyssta!"

...

The child was soon on its way. "Push!" "Bring
blankets!" "Water!" "Puuuuusssshh!!!"

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. "En åsna?!"

...

But when they saw the baby, everyone jumped back in shock. "A donkey?!"

Alla började gräla. "Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra", sa en del. "Men de kommer att föra med sig olycka!" sa andra.

...

Everyone began to argue. "We said we would keep mother and child safe, and that's what we'll do," said some. "But they will bring us bad luck!" said others.

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

...

And so the woman found herself alone again. She wondered what to do with this awkward child. She wondered what to do with herself.

Till slut var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.

...

But finally she had to accept that he was her child and she was his mother.

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

...

Now, if the child had stayed that same, small size, everything might have been different. But the donkey child grew and grew until he could no longer fit on his mother's back. And no matter how hard he tried, he could not behave like a human being. His mother was often tired and frustrated. Sometimes she made him do work meant for animals.

Förvirring och ilska byggdes upp inuti Åsna. Han kunde inte göra det ena och han kunde inte göra det andra. Han kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till marken.

...

Confusion and anger built up inside Donkey. He couldn't do this and he couldn't do that. He couldn't be like this and he couldn't be like that. He became so angry that, one day, he kicked his mother to the ground.

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

...

Donkey was filled with shame. He started to run away as far and fast as he could.

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. "Iaa, iiaa?" viskade han ut i mörkret. "Iaa, iiaa?" ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.

...

By the time he stopped running, it was night, and Donkey was lost. "Hee haw?" he whispered to the darkness. "Hee Haw?" it echoed back. He was alone. Curling himself into a tight ball, he fell into a deep and troubled sleep.

Åsna vaknade och upptäckte att en underlig gammal man stirrade ner på honom. Han tittade in i den gamle mannens ögon och började att känna en glimt av hopp.

...

Donkey woke up to find a strange old man staring down at him. He looked into the old man's eyes and started to feel a twinkle of hope.

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

...

Donkey went to stay with the old man, who taught him many different ways to survive. Donkey listened and learned, and so did the old man. They helped each other, and they laughed together.

En morgon bad den gamle mannen Åsna att bära honom till toppen på ett berg.

...

One morning, the old man asked Donkey to carry him to the top of a mountain.

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade...

...

High up amongst the clouds they fell asleep. Donkey dreamed that his mother was sick and calling to him. And when he woke up...

... hade molnen försvunnit tillsammans med hans vän, den gamle mannen.

...

... the clouds had disappeared along with his friend, the old man.

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

...

Donkey finally knew what to do.

Åsna hittade sin mamma, ensam och sörjande sitt försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund. Och sedan kramade de varandra mycket hårt.

...

Donkey found his mother, alone and mourning her lost child. They stared at each other for a long time. And then hugged each other very hard.

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

...

The donkey child and his mother have grown together and found many ways of living side by side. Slowly, all around them, other families have started to settle.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Åsnebarnet

Donkey Child

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Helena Englund-Sarkees (sv)

